

paahvilende Forsørgelsespligt gjøre det formentlig uafviselig nødvendigt, at en vis Kontrol opretholdes, og en saa ubegrænset Vandrefrihed er heller ikke kjendt i andre Lande. Taler kan kun være om at lade de nu bestaaende Negler undergaa de Forandringer, der ere en Følge af de næsten i alle Retninger forandrede Forhold, men iøvrigt at bibeholde den Kontrol, som Politihensyn og det ovenfor nævnte Hensyn til Kommunerne kræve, og som under de nuværende Forhold kan anses for gennemførlig.

Medens Tilsynet efter den nugældende Ordning væsentlig kun angaar Haandværksfvendene, men da ogsaa i omtrent lige Grad fremmede og her hjemmehørende (jfr. Frdn. 1828 § 13), er der efter Regeringens For- mening Grund til paa den ene Side at lægge Bægt paa, om den Arbeidsjogende er hjemme- hørende her o: er forsørgelsesberettiget her i Riget, eller om han i denne Forstand er frem- med, saaledes, at Tilsynsbestemmelserne kun bibeholdes for de sidstnævnte, men da ogsaa paa den anden Side saavidt muligt udvides til alle fremmede Arbeidere.

Den nuværende Lovgivning paalægger i det væsentlige følgende Indskrænkninger: at enhver Haandværksfvend for at kunne søge Erhverv ved Reiser maa være forsynet med Vandrebog, at Vandrebogen kan nægtes, naar der er Tvivl, om den Paagældende vil kunne ernære sig, at den Vandrende slet ikke maa søge Erhverv paa Landet, at han kun maa bevæge sig ad en vis Route fra Kjøbstad til Kjøbstad og skal have Bogen viseret i hver Kjøbstad, og at han paa ethvert Sted, hvor han med ovennævnte Indskrænkninger kan søge Erhverv, uden Politiets særlige Tilladelse, kun kan forblive 24 Timer, hvis han ikke forinden har fundet Arbeide. Under en fremtidig Ord- ning af disse Forhold vil der imidlertid, især naar alle Arbeidsjogende inddrages under Kon- trollen, formentlig ikke blive Tale om, enten at kunne nægte en Indlænding Reisetilladelse eller at kunne holde de indenlandfste Arbeids- jogende borte fra Landet eller at kunne be- grænse den Tid, hvori en indenlandfst Ar- beidsjoger vil forblive i en Jurisdiktion for at søge Arbeide. Men naar dette forholder sig saa,

og der ikke kan være Spørgsmaal om at op- retholde disse Eiendommeligheder ved den nu- værende Vandrebog ligeoverfor Indlændinge, saa flyder det formentlig heraf, at der over- hovedet ikke kan være Tale om at paalægge Indlændinge, o: Personer, der have Forsør- gelsesret her i Landet, at være forsynet med Vandrebog, hvilket vilde være enstybdigt med overfor en enkelt Klasse af Indlændinge at opretholde en Forpligtelse, der falder sam- men med Forpligtelsen til at være forsynet med indenlandfst Rejsepas. Ministeriet an- tager, at det er almindelig erkjendt, at Fordelene ved et saadant i ingen Henseende veier op imod Ulemperne, at Retsikkerheden næsten Intet vinder i Henseende til at forhindre Løsgænger og Betleri eller lettes i sin Op- gave at opspore og forfølge Forbrydelser, men at der skabes en Række af formelle Overtræ- delser, hvis Forfølgning fortrædiger baade Publikum og Myndighederne, og en besværlig Kontrol, der lægger Beslag paa Kræfter, som bedre kunde benyttes paa anden Maade i Retsikkerhedens Interesse.

Der kan efter Ministeriets For mening saameget mindre være Grund til at beholde Forpligtelsen til at føre Vandrebog, som det vil være vanffelig at paase dennes Over- holdelse, naar den ikke længere paahviler en enkelt bestemt begrænset Klasse af Rei- sende, men alle Arbeidsjogende, og saaledes ikke knytter sig til et objektivt, udvortes let kjendeligt Kriterium; der vil for den, som und- drager sig Forpligtelsen til at føre Vandrebog, ikke savnes Undskyldningsgrunde, som næsten aldrig kunne forkastes; og særlig vanffelig vil Overholdelsen blive paa Landet, naar det til- stedes at søge Arbeide der, idet det her vilde blive Sognejogderne, til hvem Kontrollen maatte være overladt.

De Betæneligheder, som endnu kunde have ved at hæve Forpligtelsen for indenlandfste Arbeidsjogende til at være forsynede med Vandrebog, synes at maatte bortfalde, naar Hensyn tages dels til den Anmeldelsespligt som foreslaas paalagt enhver, som modtager Rejsende i Logi for Betaling (§ 20), dels til de øvrige Midler, der ere anviste Politimyndig- heden til at føre Tilsyn med saadanne Per-